

GŁOS SPOMORZA

ROK III

ORGAN PPS

SRODA, 19 MARCA 1947 R.

WYDAWCA: SP. „WIEDZA“

NR 68

Niemce z BBC w odpowiedzi

Sluchałem audycji radia brytyjskiego w języku niemieckim. Jakas Niemka rozwodziła się nad stosunkiem Polaków do Niemców. Oczywiście Niemka „demokratka”. Mówiła więc, że rozumie dobrze niechęć Polaków do narodu który stworzył Gestapo, ale przecież Polacy powinni odnosić się bardziej „ludzko” do Niemców. Trzeba przecież zapomnieć...

My Polacy jesteśmy wspaniałomyśli. Mieliśmy w historii dość wiele przykładów „zapominania” krzywd i urażeń. Po Grunwaldzie król Polski na drugi dzień już wypuścił niemieckich jeńców.

Tu, w Toruniu przed 450 laty (w 1466 r.) upokorzonego wielkiego mistrza Krzyżaków panowie polscy przykryli kosztownymi delami, gdy zjawili się w żebraczym stroju, aby błagać o pokój. Za czasów Sobieskiego posłaliśmy bronię Wiednia, choć nie leżało to wcale w naszym interesie. I tak dalej, i dalej. Przykładów można mnożyć tysiące. Nawet mordercę 4 milionów ludzi, kata Oświęcimia, Hoessa, postawiliśmy przed sądem zamiast powiesić go na pierwszej lepszej gałęzi, gdyż nie nasładujemy metod niemieckich.

Ale nie dopuścimy już do jednego tragicznego błędu: nie zapomnimy. Bo zresztą i któżby miał zapomnieć? Czy mój przyjaciel, który najlepsze lata swego życia spędził w Oświęcimiu, czy mój kolega, który siedział w Stutthofie, czy znajoma, której mąż został zamęczony przez Gestapo czy sąsiad, któremu wybito zęby? Czy wreszcie ja sam, któremu Gestapo zamordowało ojca? Nie szanowna „demokratko” niemiecka, my niestety nie możemy zapomnieć. Nawet wtedy, gdy przestajemy myśleć o przeszłości. Przypominają nam Niemców ruiny Warszawy, przypominają każdy rozwalony dom, każda spalona fabryka.

Zapomnieć mogli tylko ci, którzy nie poznali „rozkoszy” życia pod władzą „herrenvolku”. Tylko ci, którzy jedynie na obrazkach widzieli krematoria i stosy trupów i którym wydaje się, że cała wojna była grą w golfa. Naszą stawką w tej grze było życie.

Myśmy wielokrotnie zapominali, pierwsi. Ale teraz chcemy zmienić porządek zapominania: chcemy, żeby pierwsi zapomnieli Niemcy.

Niemcy muszą zapomnieć raz na zawsze, że ziemię na wschód od Odry były pod ich władzą i tyłowiekowym zaborem. Muszą zapomnieć o tym, czego uczył ich Hitler: że są lepszą rasą wyższą od Słowian. Muszą zapomnieć o zbrojeniach, o wojnie, o odwecie. Muszą nauczyć się żyć spokojnie i zachowywać go ludzku.

Dopiero wówczas my potrafimy im przebaczyć. I wtedy jednak będziemy czuć i baczną zwracać uwagę — gdyż historia uczy nas, że każda napaść na Polskę poprzedzona była okresem „przyjaźni” polsko-niemieckiej. Tak było przed rozbiorami, tak było i w 1939 roku. I nie chcemy, żeby to się powtórzyło.

Dlatego też lepiej nie myśleć o polsko-niemieckiej przyjaźni — nam wystarczy tylko poprawny sąsiedztwo.

Spór o odszkodowania

Bevin i Marshall odrzucają roszczenia ZSRR

Moskwa, 18.3. Dziś po południu ministrowie spraw zagranicznych odbyli trzygodzinne posiedzenie, na którym na wstępie minister Bidault omówił stanowisko Francji wobec przyszłości gospodarczej Niemiec.

Bidault oświadczył, że Francja nie może zgodzić się na stworzenie centralnych organów administracyjnych w Niemczech ani na podniesienie niemieckiej produkcji stali dopóki nie zostanie załatwiona kwestia granic niemieckich.

Bidault zaproponował 2 zasadnicze zmiany w gospodarce niemieckiej:

1) Górnictwo niemieckie powinno być rozwinięte do maksimum, ale Niemcy powinny być zmuszone do eksportu pewnych ilości węgla za granicę.

2) Niemcy winny dostarczać węgla z Zagłębia Ruhry dla celów produkcji stali do Lotaryngii, która przed wojną musiała wysyłać rudę do Zagłębia Ruhry do dalszej przeróbki.

Niemcy winny dalej dostarczać węgla przede wszystkim tym państwom, które podczas wojny zostały przez nie zniszczone, i przyznać się w ten sposób do odbudowy tych krajów. Przemysł niemiecki winien być ograniczony do końcowej fazy i do przemysłu lekkiego.

Dalej podkreślił Bidault, iż spożytkować węgla w Niemczech jak produkcja stali

winny być ściśle kontrolowane, co zezwoliłoby na zmniejszenie ograniczeń w innych gałęziach przemysłu niemieckiego.

Po przemówieniu ministra Bidault dyskusja potoczyła się na temat odszkodowań wojennych.

Marshall odrzucił roszczenia radzieckie do odszkodowań w wysokości 10 miliardów dolarów, oświadczając, iż tajny protokół do uchwał jałtańskich, o którym wspominał Molotow, a który mówi o wysokości odszkodowań został zdaniem Stanów Zjednoczonych zastąpiony przez uchwały poczdamskie.

W dalszej dyskusji Molotow zarzucił mocarstwom zachodnim, że stwarzają pozory, jakoby niewiele robiły sobie z odszkodowań wojennych. Tymczasem

Postulaty gospodarcze Francji wobec Niemiec

Stany Zjednoczone i Wielka Brytania otrzymały wszystkie zapasy złota i depozyty ze stref zachodnich jak i różne patenty niemieckie, wynalazki itd. Wartość tych wszystkich aktywów wynosi ponad 10 miliardów dolarów.

Bevin i Marshall odparli energicznie te twierdzenia Molotowa.

Rada Ministrów uchwaliła zawiązać do Moskwy przedstawicieli międzypartijnego urzędu dla spraw odszkodowań wojennych w osobach przewodniczącego — Francuza i sekretarza — Anglika. (a)

Sprzeczne poglądy

w sprawie fuzji gospodarczej stref anglosaskich

Moskwa, 18.3. Podczas dyskusji nad zagadnieniem gospodarczym Niemiec min. Molotow wysunął wczoraj wieczorem żądanie anulowania fuzji gospodarczej stref amerykańskiej i brytyjskiej.

Min. Molotow oświadczył, iż połączenie gospodarcze obu stref anglosaskich jest niewygodnym, umowy poczdamskiej.

Postanowienia gospodarcze umowy poczdamskiej pogwałcili W. Brytania, zabierając węgiel i stal z Zagłębia Ruhry oraz Francja przez odgraniczenie Zagłębia Saary od reszty Niemiec.

W odpowiedzi na żądanie Molotowa w sprawie anulowania fuzji gospodarczych dwóch stref anglosaskich, oświadczył Bevin, iż fuzja ta pozostanie w mocy, aż nastąpi połączenie gospodarcze wszystkich czterech stref okupacyjnych Niemiec.

Bevin domagał się ponadto przede wszystkim całkowitej swobody ruchu pasażerskiego i towarowego we wszystkich strefach Niemiec.

W sprawie odszkodowań wojennych Bevin oświadczył, iż należy opracować nowy plan, realny i praktyczny, gdyż dotychczasowy plan nie jest możliwy do przeprowadzenia.

Marshall poparł Bevina, oświadczając, iż rozwiązanie zagadnień gospodarczych Niemiec zależy przede wszystkim od jednoci gospodarczej wszystkich stref. Marshall sprzeciwił się projektowi radzieckiemu, który tytułem odszkodowań wojennych domaga się dostaw z bieżącej produkcji niemieckiej. Poza tym zażądał Marshall, aby Związek Radziecki brał udział w ponoszeniu kosztów wyżywienia Niemiec.

Bidault na wczorajszym wieczornym zebraniu nie zabrał jeszcze głosu z powodu audiencji u generalissimusa Stalina. Rozmowa min. Bidault ze Stalinem trwała półtorej godziny. Podczas rozmowy był obecny min. Molotow.

Bidault jest pierwszym z ministrów, który był przyjęty przez generalissimusa Stalina. (a)

4 komisje do spraw traktatu z Niemcami

Moskwa, 18.3. Zastępcy ministrów spraw zagranicznych postanowili dziś utworzyć 4 komisje do spraw traktatu z Niemcami i to:

- 1) komisję do spraw politycznej i konstytucyjnej organizacji Niemiec,
- 2) komisję do zmian terytorialnych,
- 3) komisję do spraw reorganizacji gospodarczej i odszkodowań oraz
- 4) komisję do spraw uzbrojenia i demilitaryzacji.

Zastępcy ministrów nie doszli jednak do porozumienia co do składu tych komisji. Francja i Związek Radziecki domagały się, aby w komisjach były reprezentowane tylko 4 wielkie mocarstwa. (a)

Delegacja włoska jedzie do Belgradu

Rzym, 18.3. Dnia 25 marca uda się do Belgradu włoska misja gospodarcza celem odbycia rozmów w sprawie podjęcia stosunków gospodarczych między Włochami i Jugosławią. (a)

Podczas wczorajszej akademii w sali Kasa w Warszawie tow. premier Cyrankiewicz wręczył legitymacje partyjne 500.000 członkowi PPS, tow. Stangreclakowi

W pierwszą rocznicę

podpisania traktatu przyjaźni z Jugosławią

Warszawa, 18.3. Dziś, we wtorek, przypada pierwszą rocznicę podpisania układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Polską i Jugosławią.

Z tej okazji premier tow. Cyrankiewicz i minister spraw zagranicznych

Modzelewski wysłali do marszałka Tito i jugosłowiańskiego ministra spraw zagranicznych utrzymane w serdecznym tonie depesze. Z tej samej okazji Komitet Słowiański w Polsce wysłał depesze do Komitetu Słowiańskiego w Jugosławii. (a)

Jugosłowianka zeznaje w procesie Hoessa

Warszawa, 18.3. W dniu dzisiejszym zeznawała jako świadek w procesie Hoessa przed Najwyższym Trybunałem Narodowym pewna obywatelka jugosłowiańska więziona w obozie w Oświęcimiu za udział w partyzantce jugosłowiańskiej.

29-letnia Jugosłowianka, zajmująca obecnie stanowisko sekretarza sądu narodowego w Belgradzie, w obszernym swym zeznaniu przytaczała takie momenty, jak szczytowanie i rozszarpywanie kobiet przez psy, oraz tragedię rodziców, którym odbierano dzieci, kiedy to

w całym obozie słychać było rozpaczliwe krzyki rodziców i dzieci we wszystkich językach europejskich. (a)

Francuski minister odbudowy w Pradze

Praga, 18.3. W Pradze bawi francuski minister odbudowy, który w przemówieniu podkreślił, że narody słowiańskie są naturalnym sojusznikiem Francji we wspólnej obronie przed groźbą agresji niemieckiej. (a)

Nowy dziennik polski w Londynie

Londyn, 18.3. Rząd brytyjski udzielił zezwolenia na wydawanie nowego dziennika polskiego w Londynie „Słowo Polskie”.

W sprawie tej udzielił w Izbie Gmin wyjaśnień minister stanu Mac Neil, na zapytanie jednego z posłów że zezwolenie na wydawanie nowego dziennika polskiego wydano ponieważ większość Polaków w W. Brytanii nie była zadowolona z dotychczasowych dzienników polskich. (a)

